

Η ΑΥΤΑΠΑΤΗ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΑΝΩΤΕΡΟΤΗΤΑΣ (της Ιωάννας Μουτσοπούλου)

✘ Οι κρίσεις δεν ξεπερνιούνται με τις οργίλες ή παθητικές αντιδράσεις, αλλά με ορθή αντίληψη της πραγματικότητας και με μόνο κριτή την αλήθεια και τις θεμελιώδεις αρχές της ζωής. Πιστεύουμε ότι αυτές οι αρχές για την εποχή μας είναι οι **Ελευθερία – Ισότητα – Αδελφοσύνη** που ως *τρίπτυχο αλληλοσυμπληρούμενων ιδεών μπορεί να στηρίξει τόσο έναν καλύτερο κόσμο όσο και τη δημοκρατία και την εθνική ακεραιότητα*, εφόσον βέβαια αυτές δεν χρησιμοποιούνται για να συγκαλύψουν αλαζονεία και επιθετικότητα.

Οι σημερινοί ευρωπαίοι ηγέτες (πολιτικοί και μη) στρέφονται ενάντια σε αυτές τις ιδέες και εκφράζουν μια ειδική έπαρση απέναντι σε λαούς και ηγέτες. Και η Ευρώπη νόμιζε ότι είχε απαλλαγεί από την αυταπάτη της δύναμης, της οποίας έκφραση ήταν ο ναζισμός!

Με την προϋπόθεση ότι δεν εθελοτυφλούμε απέναντι στα ελαττώματα και τις ευθύνες της χώρας, αξίζει να κάνουμε μία αξιολόγηση της συμπεριφοράς των ξένων ηγετών, για να γίνει σαφές το ανθρωπολογικό πλαίσιο της εξουσίας του κόσμου και της καθεμιάς χώρας, που βέβαια υπήρχε πάντα.

Σε αυτό λοιπόν μπορούμε να αντιπαραθέσουμε τα εξής:

1.-**Η τεχνική και υλική ανάπτυξη** δεν δικαιολογεί κανενός είδους ανεύθυνη και ανώριμη συμπεριφορά εκ μέρους των ισχυρών, γιατί είναι παροδική, συνήθως στηρίζεται στην ασύστολη επιθυμία, ενίοτε στην εκμετάλλευση άλλων, αξίζει μόνον αν συντελεί στη δημιουργία ενός καλύτερου κόσμου και οπωσδήποτε η αξία της ζωής έγκειται στην καθολική ακεραιότητά της (σε όλα, προς όλα και για όλα) και όχι στην οικονομική ανάπτυξη.

2.-Η γνώση της ιστορίας θα έπρεπε κάτι να προσθέτει στην κατανόηση των «ηγετών» του κόσμου. Δεν κατανοούν την ελληνική κατάσταση που εν μέρει διαμορφώθηκε από τη μακρόχρονη υποδούλωση, την γεωγραφική θέση και την ξένη επιρροή από την ανεξαρτησία ως σήμερα που δεν την άφηνε να καθορίσει τη μοίρα της (παρόλο που δεν είναι σίγουρο το πώς θα την καθόριζε, ξέροντας την προηγούμενη εμπειρία από την αρχαία Ελλάδα, την άνοδο και την υπαίτια πτώση της). Παραβλέπουν την αποτελεσματική αντίστασή της στον ναζισμό, ενώ οι Ευρωπαίοι δεν πρόβαλαν τέτοια αξιολογή.

3.-Στην ελληνική κατάσταση συνέβαλαν και οι ίδιοι οι Ευρωπαίοι με ποικίλους τρόπους, επηρεάζοντας την πολιτική και την οικονομία κατά το συμφέρον τους, που όμως δεν ήταν συμφέρον για τον ελληνικό λαό.

4.-Η υλική ανάπτυξη και οργάνωση δεν σημαίνει κατ' ανάγκην πραγματική πειθαρχία και ορθότητα, γιατί π.χ. ο γερμανικός λαός είναι μεν «πειθαρχημένος» σε αυτόν τον τομέα (και καλώς), αλλά στον προηγούμενο αιώνα αποδέχθηκε παθητικά από τις ηγεσίες του ειδική πρότυπα και την εξαπόλυση δύο παγκόσμιων πολέμων που βύθισαν τους λαούς στο πένθος και την υλική καταστροφή. Υπάρχει πάντοτε το πρόβλημα της ικανότητας για ορθό χειρισμό της δύναμης, αλλά όλοι την θέλουν χωρίς ανάληψη ευθύνης και χωρίς ηθικά κριτήρια.

5.-Η ανάπτυξη όπως την εννοούν οι ευρωπαίοι είναι αναντίρρητα ανταγωνιστική και, όταν την απαιτούν, δεν ομολογούν ότι τη θέλουν μόνον για τις δικές τους χώρες, με τις άλλες ως αγορές για να εξάγουν τα προϊόντα τους ή για να προμηθεύονται φθηνό εργατικό δυναμικό.

6.-Πόση ανωτερότητα δείχνει το οικονομικό παίγνιο που καταδικάζει λαούς σε φτώχεια και θάνατο και συσσωρεύει πλούτη για χάρη εξουσίας; Εκτός αν εννοούμε την νιτσεϊκή «ανωτερότητα» της ωμής δύναμης και της αβυσσαλέας συνείδησης!

Κανείς δεν έχει το δικαίωμα να επιβάλει καταστροφικά την

αυταπάτη του ως αναντίρρητο μοντέλο ζωής! Αλλά όπως φαίνεται προετοιμάζεται ένας νέος παγκόσμιος πόλεμος και ίσως να μην εξαιρεθεί από αυτόν η γηραιά, αλλά επίμονα αμαθής, Ευρώπη.

Ιωάννα Μουτσοπούλου, δικηγόρος
Μέλος της Γραμματείας της μ.κ.ο. Σόλων

Φωτό: wikimedia

20 Οκτωβρίου 2011